

Merci, satan

Josef Zíma

D Hmi
Za pramen, který zajedeš, za touhu, která sevře dech,
G
za vášeň, která spálí lež na hedvábí, či na hadrech,
Emi
za to, co dívka našla, když ztratila svůj dětský smích
G EmiA
a za neznámé květy zla - růže ze sadů pekelných-ých,
D
mercie, satan !

Za bolest, která je nutná, ač je z ní člověk zoufalý,
za hlas bez něhož nechutná, za oheň, který popálí
a za ten divný protiklad, jejž každý člověk pocítí,
Emi **G**
že čím více má život rád, tím dříve musí
Emi A **D**
zemřít, mercie, satan !

Za hvězdy, jimiž pro vraha září v cele tma ledová,
za tu, která se prodává a přesto srdce neprodá,
za myšlenky, jež zmámily ty, kterým si je našeptal
a za dobytí Bastily, i když svět nedostal se dál,
mercie, satan !

Za káru, kde jsi rakev vez, v níž jakýsi pan Mozart byl.
jel k hrobu sám, jen cizí pes ho kousíček doprovodil.
Anarchistovi dal jsi cíl, stuhý svých barev za mříží:
modrou, že v Barceloně byl, černou, že umřel v Paříži,
mercíe, satan !

Za opuštěnost, kterou zná jen emigrant anebo král,
za zrádnou pružnost zákona, kterou jsi soudcům ukázal,
za píseň, v níž je vzdor i vztek, za to, že chválit
smím tvůj dům ve světě, v kterém náhubek je dáván psům i básník
ům, mercie, satan!